

- Bina tvingade oss in i kolonistugan...

Siv Augustsson föll ihop efter ett bisticck...

En varm dag i juni, för sju år sedan, blev Siv Augustsson stucken i örat av ett bi. Genast kände hon sig matt och satte sig rakt ner på marken. Om inte maken, Uno, varit med och reagerat så snabbt kunde det ha slutat riktigt illa.

Siv och Uno Augustsson har haft kolonilott i över trettio år. De bor femhundra meter bort, men det blir ändå som att komma ut på landet för dem. En dag kommer Uno hem och säger att han hade blivit erbjuden ett par bikupor av en kolonigranne och att han tackat ja.

– Du kan väl inget om bin, sa jag, men Uno trodde inte att det var så märkvärdigt. Han tyckte det skulle bli roligt att sköta om bina och honungen var en ren bonus, berättar Siv Augustsson.

Mycket honung. Tillsammans gick de en kurs om biodling och fick lära sig mycket som de inte haft en aning om. Första året skötte Siv och Uno två bisamhällen som producerade sjuttio kilo honung. Det gick bra, men vid ett tillfälle blev Siv stucken i ögonbrynet. Hon tyckte inte att det var så farligt, men när svullnaden kom tillbaka efter en vecka ringde hon Sjukvårdsupplysningen som uppmanade henne att omedelbart åka till akuten på Varbergs lasarett.

Adrenalinsprutor. – Jag trodde jag skulle få någon salva, men läkaren på akuten sa att om det var riktigt allvarligt så kunde man dö av ett bisticck på tio minuter. Han skrev ut några tabletter och ett par adrenalinsprutor till mig om jag skulle bli stucken igen. Men varken jag eller Uno tog till oss det, säger Siv Augustsson.

För säkerhetsskull förvarade hon den ena sprutan hemma och den andra fick ligga i stugan på kolonilotten. Bisamhällena växte snabbt och redan nästa år fanns där sex kupor. En varm dag i juni 2002 var bina ovanligt irriterade och surrade omkring dem överallt. Siv och Uno kunde inte vara ute utan fick gömma sig i sin stuga. Först när bina hade lugnat ner sig kikade de ut igen. Då kom ett bi, Siv började springa och fäkta med armarna, men blev stucken i örat den här gången. Nästan genast blev hon yr och kände att det började klia i handflatan som av ett nässelutslag. Maken Uno reagerade direkt.

– Hon bara satte sig rakt ner på marken. Jag sprang efter tabletterna. Det var tio stycken som skulle smälta i vatten, men de smälte ju inte. Jag vevade med skeden och tiden gick och insåg att hon inte vänta. Så jag tog fram adrenalinsprutan och sköt in den i hennes ben innan jag ringde ambulansen, berättar han.

Minnesluckor. Minuterna av väntan var evighetslånga och när Siv ser tillbaka så har hon minnesluckor. Men sjukhuset ligger bara ett par kilometer bort och ambulansen kom snabbt. När de kom till lasarettet så visste läkaren precis vad det handlade om. Det var åtta personer som stod runt Siv och arbetade medan läkaren gick omkring och gav instruktioner till var och en, sköterskorna for omkring i salen.

– Sen säger läkaren att det var tur att jag fick sprutan och att det inte var längre till sjukhuset för annars hade jag inte klarat mig. Jag hade

svårt att andas, var väldigt illamående och hade fått en kraftig allergichock, säger Siv Augustsson.

Åsken gick. Hon fick ligga kvar på lasarettet i tre dagar innan hon fick komma hem. Första natten mullrade åsken mer än någonsin och i efterhand tror Siv att det oroade bina den ödesdigra dagen. Några månader senare, i november, började Siv ett hyposensibiliseringsprogram. Vart sjätte vecka i drygt tre år fick hon åka till lasarettet och ta en spruta för att vänja sig vid ämnet som hon var allergisk mot. Idag har hon inga men efter händelsen, men bina är borta från kolonilotten sedan länge.

– Läkaren tyckte att jag skulle utsätta mig för ett bistick efter att jag var klar med sprutorna, det vore intressant att se, sa han. Men aldrig i livet att jag gör det. Det var riktigt otrevligt att råka ut för det här, säger Siv.

Hans P.A. Karlsson

Fakta: Hyposensibilisering

Vid specifik immunterapi eller hyposensibilisering utsätts man under kontrollerade former för upprepad kontakt med små doser av ämnet som utlöser allergin för att efterhand minska överkänsligheten. Man tvingar på det viset immunförsvaret till en ökad tolerans mot ämnet.

Källa: Netdoktor.se samt Allergi.nu